„Danskeren,"
ET NYHEDS- OG OPBYGGELSES-BLAD FOR DET DANSKE FOLK I AMERIKA.
udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.

„Danskeren" udgaar Onsdag i hver Uge.
Pris pr. Aargang:
De Forenede Stater $1.50, Udlandet $2.00
Bladet betales i Forskud.
Bestilling, Betaling, Adresseforandring, etc. med Undtagelse af Bidrag til Bladets Indhold adresseres
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Alle Bidrag til Bladets Indhold — Korrespondancer, Afhandlinger og andre Artikler — sendes til dets Redaktør:
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second class matter.

Advertising rates made known upon application.

I Tilfælde af, at Bladet ikke modtages regelmæssigt, bedes man klage til det stedlige Postkontor. Skulde dette ikke hjælpe, bedes man henvende sig til „Danskeren"s Kontor.

Naar Læserne henvender sig til Folk, som averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysning om det averterede, bedes de altid omtale, at de saa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

Senator Hoar gav en Gang følgende Definition af Forskellen mellem Unitarer og Universalister: „Unitarerne tror, at Gud er for god til at fordømme dem, og Universalisterne tror, at de er for gode til at blive fordømt."

Johan Kildahl, Fader til Dr. J. N. Kildahl, theol. Professor ved Den forenede norske Kirkes Præsteseminar, og Past. H. B. Kildahl, Præst i Milwaukee, Wis., døde i sit Hjem nær Churches Ferry, S. Dak., den 7. ds. Han fyldte sit 96. Aar sidstledne September.

Det siges at være en aaben Hemmelighed, at den bekendte Vækkelsespredikant Dwight L. Moody var stærkt imod, hvad vi kalder „Sanken Musik" uden ved Vækkelsesmøder. Den Slags Sange, der brugtes i Northfield, Mass., var (og er den Dag i Dag) udpræget Menighedssalmer.

For nogen Tid siden spurgte man Formanden paa en Komite, der reviderer den presbyterianske Salmebog for Canada, om Oversættelser af tyske Koraler som f. Eks. „Ein feste Burg" vilde blive udelukket af den nye Salmebog. Han svarede: „De tyske Salmer bliver bibeholdt. Vi ligger ikke i Trætte med det store Reformations-Tyskland. Vi kæmper imod Preussianismen, ikke imod Luthers Tyskland."

Det er allerede bekendt, at Past. J. Th. Lund har opsagt sin Gerning i Salt Lake City og taget imod Kald fra vor Menighed i Huschinson, Minn. Vort Kirkeraad har for nogen Tid siden udstedt Kald til Past. J. C. Carlsen, Plainview, Nebr., som Past. Lunds Efterfølger, og Past. Carlsen har taget imod dette Kald. — Endvidere har Kirkeraadet kaldet Stud. Theol. P. C. Jensen til Missionspræst med Station i Pocatello, Idaho.

Manitoba tørlægges. Med over to mod een har Vælgerne i Manitoba, Canada, banlyst Handlen med Rusdrikke. Under den nye Lov kan Rusdrikke indføres af Individer til personlig Brug, og Tilvirkning af Rusdrikke i Provinsen tillades, men de skal sendes ud af Provinsen. Et Massemøde i Winnepeg vedtog en Resolution, hvori Sir Robert Borden og hans Regering i Ottawa opfordres til at fremlægge Forslag om Forbud over hele Dominionen. Winnipegs Majoritet for Forbud var 4,468 ud af 23,876. Tidlig paa Aftenen havde de „vaade" følt sig fikse paa Sejr, men ude paa Landet havde de „tørre" et saa overvældende Flertal, at de paa fine Steder stod ti mod een. Udfaldet i Winnipeg var en Overraskelse for begge Parter.

Norske Hedninger. En norsk Indremissionspræst skriver i „Lutheraneren" om norske Hedninger bl. a.: „Jeg har besøgt Kolonier af vort Folk inde i Washingtons Urskove, som fortalte mig, at de ikke havde hørt en Prædiken i 25 Aar. Deres Børn var født og opvokset herinde i Skoven uden at være hverken døbt eller oplært i Børnelærdommen eller konfirmeret. Børnene kender simpelthen ikke deres Fadervor . . . . Jeg har mange Gange paa Gaderne i Byen hørt Smaadrenge bruge Jesu Navn til at bande og sværge ved, men naar jeg har spurgt, om de vidste, hvem Jesus var, har de rystet paa Hovedet og svaret nej. Alt, de vidste om Jesus, var, at Far eller nogen anden havde nævnet ham ved Navn, naar de blev vrede paa nogen." — Enhver ved, at lignende Forhold findes mange Steder ogsaa blandt Danske i dette Land. Hvilken Indremissionsmark, der ligger for os!

„Christian Science" er Genstand for følgende Stød i „The Living Church" (episkopalsk): „Jeg har just læst en underlig interessant Opsummering af de Fremskridt, der er gjort paa den medicinske og kirurgiske Videnskabs Omraade, fremkaldt ved Nødstilstande, som den paagaaende Krig har fremkaldt: Forebyggelse af Mundklemme ved Anvendelsen af „anti-tetanus ferum"; den vidunderlige Forbedring i Behandlingen af Saar ved at forebygge Koldbrand og anden Smitte ved Sir Almroth Wrights Methode; den væsentlige Affkaffelse af Tyfoid gennem Immunisation (Uimodtageliggørelse); det underlige Værk, som amerikanske Læger udførte under Tyfusepidemien i Serbien; Afværgelsen af en Kolera-Epidemi; alle disse Ting øger vor Taknemmelighedsfølelse over for de Læger, der har udført disse Storværker. Men et Spørgsmaal melder sig: Dersom den saakaldte „Christian Science" havde været anvendt, hvad vilde saa have sket? Sæt at dette Spørgsmaal besvares ærligt. Eddyismen vilde have spillet ynkeligt fallit paa alle disse Omraader."

Statsforbud.

Der er en Bevægelse oppe her i Nebraska i Retning af at faa et „Prohibition Amendment" forelagt Vælgerne ved Efteraarsvalget i Aar, den 7de November. Uden Tvivl vil Bevægelsens Maal naas, og Spørgsmaalet bliver da, hvorledes man, naar Tiden kommer, skal stemme — for eller imod Statsforbund imod Rustrafikken.

Vi agter ikke at lade denne Sag optage saa svær stor Plads i Bladet, men — naar et saa vigtigt og indgribende Spørgsmaal forelægges Vælgerne til Afgørelse, saa bør vi se at faa Klarhed i Sagen, saa vi kan blive i Stand til at kaste en intelligent og forsvarlig Stemme.

Og vi mener, at Pressen ikke alene har Frihed og Ret til at deltage i en saadan Drøftelse, men at den i en vis Grad er forpligtet dertil.

Hvad der har bidraget til, at vi just nu tager Ordet i denne Sag, det er, at „National Wholesale Liquor Dealers Association" har været saa liberal at sende os en hel Del „Anti-Prohibition" Litteratur; lige nylig har Associationen sendt os „The Anti-Prohibition Manual" for 1916.

Det glæder os, at de har sendt os netop deres Haandbog og saaledes sat os i Stand til at have Første-Haands-Kendskab til, hvilke Argumenter de byder til Forsvar for Rusdrik-Trafikken.

Det bliver kun eet eller to af deres Argumenter, vi kan drøfte denne Gang.

Associationen henstiller til Overvejelse, at Rustrafikken aarlig betaler $325,000,000 i Revenue til Regeringen i Landet, Staten og Kommunen. Det er rigtigt nok eller i hvert Fald tilnærmelsesvis rigtigt. Tallene gælder 1913 og 1914.

Altsaa — om der blev indført Prohibition i hele Lande, saa vilde Regeringen miste alle disse Millioners Indtægt.

Det er et gammelt, kendt Argument. Det kendte de da ogsaa i Rusland; men dette Lands Regering lod sig ikke derved afskrække fra at indføre Forbud i Landet.

Vi vil lade Kongresmand Richmond P. Hobson fra Alabama svare paa dette Argument for vort Lands Vedkommende.

I en Tale, han holdt i Repræsentanthuset i Washington den 22. December 1914, siger han:

„De kan ikke søge Tilflugt bag det overfladiske Foregivende, at Regeringen ikke vil være i Stand til at samle Revenue og Skatter. Vi samler (fra Rusdrik-Trafikken) $230,000,000 Revenue, men hvad betyder denne Revenue? Det er Folkets Penge. Hvad paafører Indsamlingen af disse Penge Folket? Forbrydelse, Armod og Vanvid, hvilket Likør-Trusten burde tvinges til at underholde, men den gør det ikke. Likørinteresserne, der paafører en Byrde af direkte Beskatning af op imod $2,000,000,000, drager over to Billioner kontant fra vort Folk. De nedsætter den gennemsnitlige Produktionsevne frygtelig og paafører et aarligt Tab af $8,000,000,000 og foraarsager Tusinder af vort Folks altfor tidlige Død, hvilke burde have levet som Producenter, hvorved andre Billioner tabes. Tænk, Gentlemen, det løber op i Nærheden af 16 Billioner om Aaret, hvad Indsamlingen af de $230,000,000 koster.

Gladstone sagde til Bryggerne, som vilde, at Regeringen skulde tage særligt Hensyn til dem for Revenuen, de betalte:

„Tal ikke til mig om Indkomster fra stærk Drik. Giv mig et Folk, som ikke ødsler deres Midler paa stærk Drik, saa vil jeg let finde Midler til at tilvejebringe de nødvendige Indkomster til at underholde Regeringen."

Saa langt Hobson.

For øvrigt skulde Likørinteresserne slet ikke bruge dette Argument over for os, som ikke køber deres Varer, thi det er jo det samme som at sige, at vi ikke er i Stand til at betale vor Del til Regeringens Underhold. Stakkels Drankere og Drikkere, de har Byrder nok at bære uden at være tvungne til gennem det, de drikker, at betale en Del af vi andres Skatter. Vi betakker os for saadan Hjælp!

Et andet Argument, som Likør-Trusten bruger — meget plausibelt — er, at det er de „vaade" Folk og Riger, der har styret og har styrer Verden og leder dens Fremskridt.

Jo tak! det var en ordentlig Mundfuld! Tror de Herrer da, vi andre er saa dumme, at de kan bilde os ind, at det er Drikken, der har været og er den væsentlige Faktor i Verdens Storelse, Udvikling og Fremskridt! Mon de virkelig mener, at Rusdrikken højner et Folks Moral og Familielivets Lykke?!

Det er en anden Aand end Rusdrikkens, der har anspornet de kristne Folkeslag til Fremskridt. Kristendommen har formaaet at højne Folkene trods den Omstændighed, at mange laa under for Drikkelasten.

En venlig Henstilling til Landsmænd.

Af P. S. Vig.

Ved at læse den efter min Mening fortræffelige Artikkel, som min Ven, Past. Weismann, for en Tid siden skrev her i Bladet om den danske Nybygd Warren, Pennsylvania, kom jeg paa den Tanke, at det vilde være en god Ting, om vi kunde faa flere saadanne Skildringer i Bladets Spalter. Jeg er vis paa, at flere end jeg vilde interessere sig derved. I „Kirkebladet" har vi i de senere Aar haft vore Menigheders Historie, og mange af dem har jeg glædet mig ved. Var det ikke muligt, at vi paa lignende Vis kunde faa de forskellige danske Settlementers Historie i „Danskeren?"

Jeg er vis paa, at vi derigennem vilde faa et meget vigtigt Bidrag til vort Folks Historie her i Landet, og den burde vi alle være interesserede i. Og det er paa høje Tid, at vi faar fat i saadanne Bidrag, saalænge der endnu er Personer i Live, som har været med fra først af og kan fortælle om de første Dage. Da jeg sidste Efteraar var til Missionsmøde i en af vore Menigheder, blev jeg overrasket ved at høre, at den havde nedsat en Historie-Komite, hvis Opgave var at give en Fremstilling af Menighedens Historie, og ved at tale med en af denne Komites Medlemmer, fik jeg interessante Oplysninger om Settlementets Historie. Men i alle Settlementer maa der være Mænd, som kan og vil fortælle om Settlementets Tilblivelse, de første Settlere og de første trange Dage, og der maa være andre, som baade kan og vil skrive derom. Jeg vilde gerne bede mine Landsmænd baade gamle og unge, tænke paa den Ting, inden det er for silde. Og jeg vilde især bede dem, som kan føre Pennen, at de vilde gøre det i denne Sag, ligesom jeg vil bede „Danskeren"s Redaktion om at give saadanne Skildringer Plads i Bladet fra Tid til anden. Muligvis kunde Bladet aabne en særlig Rubrik med Overskrift som f. Eks. „Fra danske Nybygder" eller lignende. Dersom det maatte være mig tilladt at komme med Forslag angaaende Formen for saadanne Beskrivelser, saa vilde jeg anse følgende for den bedste:

1. Nybygdens eller Settlementets Navn — eller Navne, om det har haft flere.

2. Hvad der gav Anledningen til dets Tilblivelse.

3. De ledende Mænd i dette Foretagende, samt de tidligste Danske paa Pladsen med korte Oplysninger af deres Levnet, samt om de endnu lever.

4. Tiden hvornaar og Omstændighederne hvorunder Nybygden blev dannet, dens Vækst og Udvikling indtil nu.

5. De vigtigste Træk af Nybygdens Historie fra de første Dage indtil nu.

6. Om Mænd i Nybygden, der har gjort sig særlig bekendt paa forskellige Omraader.

7. Om Menigheder, Foreninger og andre Organisationer indenfor Nybygden.

8. Om det danske Sprog er brugt og forstaaet af 2den og 3die Generation osv., osv.

— Jeg behøver sikkert ikke at minde om den gode gamle Regel: „Sandheden tro i Kærlighed," som gældende ogsaa her, og maaske ikke mindst her. Men maatte vi saa have den Glæde at høre fra mange af vore Landsmænd i de forskellige Stater. Der er nok en, som vil gøre Begyndelsen og mange, som vil følge efter!

I Haab herom udsender jeg saa denne Henstilling med kærlig Hilsen til alle.

Blair, 22. Marts 1916.

Meddelelser fra Kirkeraadsmødet i Blair, Nebr.

1. „Guds elsker en glad Giver". „Giver, saa skal eder gives". Det er to vel kendte Herrens Ord. Og det er hævet over al Tvivl, at enhver, der praktiserer dem af Hjertet, vil i rigt Maal erfare Velsignelsen, som knytter sig til Ordene.

At eje Guds Kærlighed — hvilken Rigdom! At give rundhaandet til Herrens Gerning, det medfører Overflod i timelig Henseende og stor Hjerteglæde.

Dette Aar, 1916, vil komme til at slaa „Rekorden" med Hensyn til Offervillighed i Den forenede danske Kirkes Historie. Skønt vi ikke i Øjeblikket ved Subskriptionens Størrelse eller Beløbet, der op til Dato er subskriberet til „Reformationsgaven", er Stillingen dog vist saadan, at der er god Udsigt til at naa Maalet, som forrige Aarsmøde bestemte — de $60,000 — saafremt de Menigheder, der endnu ikke har subskriberet, tager deres broderlige Andel i denne vigtige Sag. Og herom kan der næppe være Tvivl.

Hvilken herlig Faktor til Glæde ved det 20. Aarsmøde i Harlan, Iowa, om vor Finanssekretær, Past. J. P. Naarup, kan give Mødet den Meddelelse: De $60,000 er nu garanteret. I Sandhed, det vil skabe Taknemmelighed og stor Glæde i vore Hjerter og ud over hele Samfundet.

Samfundsvenner! Tag nu fat ud over hele Linien i det Tidsrum, der er igen til Aarsmødet, at Maalet kan naas. Gud alene Æren for alt!

2. Men det er mig en stor Glæde fremdeles at kunne meddele Samfundsvenner, at de fire Kasser, der er under Kirkeraadets Tilsyn, nemlig Indremissions-, Indianermissions-, og Utahmissionens-Kassen har haft tilstrækkeligt Tilløb op til Dato. Hjertelig Tak for Offervillighed indtil i Dag.

3. Dog maa det antydes her igen, hvad jeg skrev i „Danskeren" for en lille Tid siden, at Indremissions-Kassen trænger endnu førend det kommende Aarsmøde i Harlan til — $1000. Send denne Kasse en Gave med det allerførste.

Vi sætter jo med Rette Indremissionen som Nr. 1. Vi betragter den som Moderen til de andre Missioner. Dette er ofte bleven udtalt baade i Tale og Skrift. Der er vist kun een Mening iblandt os om den Sag. Men lad os saa bekræfte vor Tale ved Handling.

Det betyder en god Offergave til — Indremissionen endnu førend Aarsmødet. Læser! tag den Beslutning med det samme, naar du har læst disse Meddelelser.

4. „At samle vort Folk om Kristus i Naademidlerne til de helliges Menighed," saadan har vi udtrykt os i vor Konstitution om en af vore store Opgaver. Et Stykke Arbejde er øvet i den Retning — priset være Herren!! men meget staar endnu tilbage. Det er de mindre Kredse i Samfundet, det kniber mest med — Atlantic, North Dak. og Pacific — skønt de selv er meget offervillige.

Pacific Kreds støtter selv dens Indremission med $90 om Maaneden; men den anmodede Kirkeraadet om en Hjælp af $40 om Maaneden for at optage et nyt aabent Missionsfelt. Kirkeraadet, i Tillid til Herrens Velsignelse og vort Folks Missionskærlighed, turde ikke afvise dette Andragende, men bevilligede det. Vort Haab er til Herren og vort Folk, at vi ikke skal blive til Skamme med vort Løfte.

5. Fra vore Indianermissionærer var der tilsendt Kirkeraadet Meddelelse om Arbejdets Gang gennem Vinterens Løb — Meddelelse, der paany bekræfter Sandheden af det gamle, dejlige Ord: „Herren arbejder med og stadfæster Ordet ved medfølgende Tegn".

Kostskolen har tjent som en tilfredsstillende ringe Begyndelse. Den gamle Skolebygning trænger til en Reparation, og Skolegerningen til en Udvidelse. Om disse to Momenter vil der fremkomme Forslag fra Kirkeraadet til Aarsmødet. En Skrivelse fra Lærerinderne om Skolegerningens Udvidelse vil blive offentliggjort i Bladene til Venners Overvejelse nu førend Aarsmødet.

6. Den forenede danske Kirkes Japanmission har aabenbart faaet en rummeligere Plads i mange Hjerter, Hjem og Menigheder ved det velsignede Besøg af Past. J. P. Nielsen og Hustru her i Landet. Hertil kommer de gode Meddelelser ved Past. Winther gennem Bladet „Danskeren". Alt i alt har det bidraget til at gøre vore Hjerter — varmere for Missionens store Sag.

Offervilligheden til Japanmissionen er et Vidnesbyrd herom.

Past. G. D. M. Bach og Hustru vil afrejse til Japan omkring den 1. Januar 1917. Ifølge en tidligere Beslutning vedtog Kirkeraadet at købe et Jordstykke i Hida saa hurtig, som Sagen kan realiseres. Der er for nærværende indkommen i Gaver til den Sag ca. $800. Jordstykket vil nok komme til at koste ca. $1000 mindst; thi Landet der stiger stadigvæk. Men vi trænger nu for Guds Riges Sags Skyld til et fast Fodfæste i Hida. Vi forventer, at Japanmissionens Venner hjælper med at faa Restbeløbet til Jordstykket, (førend vi har de $1000 køber vi ikke) og i det hele taget med at sætte paa paa vort Program: Fremad!

7. Utahmissionen. Af Bladene er det allerede bekendt, at Past. J. Th. Lund har opsagt sin Gerning i Utahmissionens Tjeneste og modtaget Kald fra Hutchinson og St. Mortens Menigheder i Minn.

Kirkeraadet beklager, at Past. Lund resignerede fra Gerningen i Utah, som han og Hustru med Flid og Troskab har udført baade til Udvalgets og Samfundets Tilfredshed. Vi frembærer herved vor Erkendtlighed og Taknemmelighed for Udførelsen af et troskt Arbejde.

Imidlertid kan det med Glæde og Taknemmelighed til Herren meddeles, at alt vedrørende denne Mission er bleven lagt underlig til Rette.

Som Past. J. Th. Lunds Eftermand har Kirkeraadet kaldt Past. J. C. Carlsen, Plainview, Nebr. Og han har taget imod Kaldet. I Forbindelse med Past. Carlsens Kaldelse i Utahmissionens Tjeneste henledes Læsernes og ikke mindst alle vore Kvindeforeningers Opmærksomhed paa et Foredrag, som Past. Carlsen holdt paa Greenville Aarsmødet, der er optrykt i „Vore Ydremissioner", det Missionshæfte, Kirkeraadet udgav forrige Aar. Ved at læse dette Foredrag vil et nyt Missionspust blæse ind i vore Hjerter. Resultatet vil blive: „Varme Hjerter, varme Hjerter!" som den ærværdige Missionshelt H. P. Børresen betegnede som Hovedsagen i al Mission.

Endvidere har Kirkeraadet kaldt en af de yngre Kandidater, nemlig P. C. Jensen til Tjeneste i Utahmissionen med Pocatella, Idaho, som Udgangspunkt. Ogsaa han, om alt gaar vel med Eksamen og Ordination — har taget mod dette Kald.

Samfundsvenner vil erindre fra forrige Aar, at Udvalget i Danmark for Utahmissionen meget ønskede, at en Missionspræst mere blev ansat i Utahmissionens Tjeneste, og Udvalget var beredvilligt til med Glæde at bære Halvparten af de dermed forbundne Udgifter. Nu er der altsaa taget Skridt til Tankens Gennemførelse. Men det betyder — mere Kærlighed — mere Forbøn og Støtte i Særdeleshed af vore Kvinder i Den forenede danske Kirke, der nu i Aarevis har været i særlig Grad Bærer af Utahmissionen. Hidindtil har denne Mission ikke manglet Midler, og vi har det Haab, at vore Kvinder med Glæde og Troskab vil fortsætte i det samme Spor. Vi hilser hele Søsterskaren med Ordene: „Tjener Herren med Glæde!"

8. Luther College. Da vi først nu i Febr. Maaned overtog Skolen (omkring den 15.), var der altsaa ingen Anledning for Udførelse af en Skolegerning i indeværende Skoleaar. Skolens Døre har altsaa været lukkede i Vinter paa Grund af Opgøret med Prof. John Larsen og Overdragelsen. Men hvad nu med Luther College i Fremtiden?

Følgende Forslag vil blive fremlagt angaaende Luther College paa det anstundende Aarsmøde:

Kirkeraadet henstiller til Aarsmødet at tilbyde Wis. og Ills. Kredse Luther College til Afbenyttelse i vor Kirkes Tjeneste paa følgende Vilkaar:

1. Vilkaar: Kredsene holder Skolebygningen og Skoleplænen i forsvarlig Stand.

2. Den forenede danske Kirke støtter et elementært Skolearbejde med et saadant Beløb, som Aarsmødet maatte bestemme.

Om nu Samfundet gør Kirkeraadets Forslag til sit, og Kredsene ligesaa — saa maa selvfølgelig de respektive Kredse selv vælge sig en Leder for Gerningen og selv „plane" saadan, at Gerningen ikke drives „over Evne", men i det rette tjenende Spor for vor Kirkes Sag — svarende baade til den rette Trang og Bæreevne.

9. Trinitatis Seminarium og Dano College. Da nu de enkelte respektive Kredse med stor Majoritet (med Undtagelse af Wis. Kreds og Ill's Kreds delvis), har bestemt, at Tri. Sem. skal blive i Blair, Nebr., sammen med Dana College, saa er dermed vel ogsaa een Gang for alle fastslaaet:

Kun een Samfundsskole. Men det maa igen betyde, at vi vil, Præster og Menigheder, efter Evne føre Skolegerningen fremad til et stedse fuldkomnere Maal, eller med eet Ord sagt — gøre Skolen tidssvarende. Dette gælder baade Bygninger, Land — mere Land til Skolen — og Lærekræfter.

Et af disse Momenter staar vi straks Ansigt til Ansigt med. Det er et nyt Varmeapparat. Det er et Punkt, Aarsmødet absolut maa tage Bestemmelse om. Og et lille Stykke Land mere, som Byggegrund m. m., hører efter min Mening med som en Nødvendighed for en god Fremtidsudvikling. Et saadant lille Stykke Land burde købes snart; thi Landet omkring ved Skolen stiger Aar for Aar. Dette bør Aarsmødet nøje overveje.

10. Det 20. Aarsmøde vil, om Gud vil, blive afholdt fra 14. til 18. Juni d. Aar i Harlan, Iowa.

Med disse Meddelelser og Antydninger en broderlig Hilsen.

I al Ærbødighed G. B. Christiansen.

Sølvbryllupsfest.

En meget vellykket Fest afholdtes i Dannebrog den attende Marts. Det var nemlig Pastor og Mrs. Pedersens Sølvbryllupsdag, og Venner fra de forskellige Steder, hvor Pastor Pedersen har arbejdet og virket som Præst i de næsten fire og tyve Aar, kom for at ønske til Lykke og paa den Maade vise deres Agtelse og Velvillie overfor Sølvbrudeparret. Med Togene, i Automobiler og til Vogns kom de fra Dry Creek, Ord, Elba, Dannevirke, Logan, Farwell, Boelus, St. Paul, og en Familie fra Hastings.

Om Eftermiddagen holdtes der Gudstjeneste i Kirken, hvor Pastor J. M. Hansen fra Staplehurst, som i 1891 viede Past. og Mrs. Pedersen i Chicago, talte over Teksten, Esaias 54, 5: „Din Skaber er din Ægtemand". Derefter var Ordet frit, og følgende udtalte sig: Past. Nielsen fra Elba, Mr. Rosendal og Mr. Hannibal fra Dannebrog, og Mr. Chr. Jacobsen fra Boelus. Til Slutning talte Past. Pedersen og paa egne og Hustrus Vegne takkede de tilstedeværende for de mange Beviser paa deres Kærlighed.

Kvindeforeningen i Dannebrog havde overtaget Beværtningen, som den besørgede med sin vante Dygtighed. Søndagsskolestuen, pyntet med Flag og Blomster, var omdannet til en hyggelig Spisestue og der serveredes varm Middag fra Klokken tolv til halvtre. Efter endt Gudstjeneste serveredes Kaffe til de mange, som maatte tage bort før Aften, og senere serveredes der Aftensmad til dem, som ikke havde været i Stand til at samles med os om Dagen. Aftenen tilbragtes derefter i Præsteboligen, hvor Past. Pedersen talte paa Engelsk.

Sølvbrudeparret modtog mange smukke og værdifulde Gaver, to bekvemmelige Lænestole, mange Sølvgenstande, altfor mange til at nævnes enkeltvis, og omkring ved halvtredie Hundrede Dollars i Sølvpenge. Tillige kom der Telegrammer, Breve og Kort fra fraværende Slægtninge og Venner.

Det smukke Vejr bidrog sit til at gøre Festen vellykket, og baade Sølvbrudeparret og Gæsterne var enige om, at de havde tilbragt en hyggelig Dag, som længe vil mindes.

En Deltager.

Boganmeldelse.

Børge Janssen: **Montenegros Himmel.** H. Hagerups Forlag, København, 62 Sider, illustreret, farvetrykt Omslag.

Under Titelen „Montenegros Himmel" fremdrager Forfatteren en Række Minder fra en Rejse til Montenegro og Albanien, før den nuværende Krig bragte saa megen Nød og Elendighed ind over disse Lande. De sorte Bjerges Bebovere skildres som et Heltefolk, der langt fra at være, hvad deres Fjender vil beskylde dem for at være — Røvere og Banditter — snarere er mere lovlydige og sædelige end mange af deres højere civiliserede Naboer, et Folk, der er segnet i Døden under Kamp for Frihed og Ret.

Gribende skildres Folkets Kærlighed til dets fattige, klippefulde Land, der kun yder et yderst tarveligt Ophold, og der henvises til den nu landflygtige Kong Nikitas Ord, at om Fjenderne end berøvede dem alt andet „Himlen over os faar vi dog Lov at beholde," og til den montenegrinske Digter Petar Petrovics: „Fædrelandet er aldrig saa fattigt, du skylder det dog det dyreste, du ejer, dit Blod, dit Liv." Denne kongelige Digters Støv hviler i et Kapel paa Montenegrinernes hellige Bjerg Lovcen, og inden i Bjerget sover Folkets Holger Danske, Ivan Cernojevic, der en Dag skal vaagne og jage Tyrken af Kristenland.

Bogen er skrevet i Jan. 1916 — altsaa efter at Østrigerne havde gjort sig til Herrer i Landet. Det var de tragiske Meddelelser herom, der fik Forfatteren til at hente sine Dagbogsoptegnelser frem.

Bogen er interessant og livligt skrevet, og naar undtages enkelte — for Resten overflødige — „smægtende" Bemærkninger helt igennem fornøjelig at læse.

— S. —

Mærk!

Efter Opfordring skal jeg meddele, at Nebraska Kreds Ungdomsmøde er bestemt til at holdes i Staplehurst d. 26., 27. og 28. Maj.

J. M. Hansen.